

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłośz

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie sprawy z powództwa J. L. (1)

przeciwko (...) Sp. z o.o. w (...)

o wynagrodzenie za pracę, odprawę i wydanie świadectwa pracy, wydanie weksla

I. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. w (...) na rzecz powoda J. L. (1) łączną kwotę 6750 (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt) złotych netto wraz z ustawowymi odsetkami w tym kwoty:

- 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych netto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc lipiec 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty,

- 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych netto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc wrzesień 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2016 roku do dnia zapłaty,

- 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych netto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc listopad 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty,

- 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych netto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc grudzień 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty,

- 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych netto tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty,

II. nakazuje pozwanej (...) Sp. z o.o. w (...) sprostowanie

świadectwa pracy z dnia 02 lutego 2017 roku wydanego powodowi

J. L. (1) w punkcie 2 poprzez wskazanie prawidłowej

daty zakończenia stosunku pracy – 31 grudnia 2016 roku,

III. nakazuje pozwanej (...) Sp. z o.o. w (...) wydanie powodowi J. L. (1) podpisanego przez powoda weksla in blanco,

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1850 (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt) złotych,

V. nakazuje ściągnąć od pozwanej (...) sp. z o.o. w (...) na rzecz Skarbu Państwa (Kasy Sądu Rejonowego w (...)) kwotę 338 (trzysta trzydzieści osiem) złotych tytułem opłaty, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy ustawy,

Sygn. akt IV P 15/17

UZASADNIENIE

Powód J. L. (1) w pozwie skierowanym przeciwko byłemu pracodawcy (...) Sp. z o.o. w (...) wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 7.000 złotych, w tym kwot:

- 1.350 złotych tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc lipiec 2016 roku,
- 1.350 złotych tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc wrzesień 2016 roku,
- 1.350 złotych tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc listopad 2016 roku,
- 1.350 złotych tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc grudzień 2016 roku, wraz z odsetkami od tych kwot. Ponadto, wniósł o wypłatę należnej odprawy.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwany pracodawca pomimo istnienia zobowiązania nie wywiązał się z płatności.

Pismem z dnia 23 stycznia 2017 roku powód sprecyzował żądanie co do wysokości odprawy na kwotę 1.350 złotych.

Kolejnym pismem z dnia 24 kwietnia 2017 roku powód sprecyzował żądanie pozwu, wskazując, iż żąda kwoty: po 1.350 złotych tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiące lipiec 2016 roku, wrzesień 2016 roku, listopad 2016 roku, grudzień 2016 roku, kwoty 1.350 złotych tytułem odprawy, odsetek od zaległego wynagrodzenia w wysokości 250 złotych, wydania świadectwa pracy oraz wydania weksla in blanco. Pismem z dnia 11 maja 2017 roku strona powodowa wyjaśniła, iż w sprawie odsetek nie kierowała się żadnymi wyliczeniami, a jedynym kryterium było „zaokrąglenie” żądania do kwoty 7000 złotych.

Na rozprawie w dniu 19 października 2017 roku powód podtrzymał żądanie zasądzenia na jego rzecz kwoty niewypłaconego wynagrodzenia. Sprecyzował, iż w tym zakresie żąda odsetek ustawowych. Ponadto, żądał wypłaty odprawy wraz z odsetkami od dnia rozwiązania umowy, tj. od 1 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty i w zakresie świadectwa pracy ostatecznie wniósł o jego sprostowanie poprzez wskazanie prawidłowej daty zakończenia stosunku pracy. Oświadczył, że domaga się łącznej kwoty 6.750 złotych netto.

Pozwana (...) Sp. z o.o. w (...) w odpowiedzi na pozew uznała powództwo w całości. Pismem z dnia 15 maja 2017 roku podtrzymała swoje stanowisko, natomiast pismem z dnia 24 maja 2017 roku pozwana wniosła o oddalenie żądania w części dotyczącej odsetek od kwoty głównej, powołując się na błędne wyliczenia powoda w tym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. L. (1) był zatrudniony u pozwanej na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 01 maja 2012 roku na stanowisku doręczyciela w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem początkowo w wysokości 1.750 złotych, a następnie w wysokości 1.850 złotych.

(d: porozumienie zmieniające umowę o pracę z dnia 31.12.2015- k. 14; świadectwo pracy- k 56; przesłuchanie J. L.- k. 57v)

Pracę swą powód wykonywał na terenie O. faktycznie do dnia 08 sierpnia 2016 roku. Początkowo w firmie (...), a następnie od 1 kwietnia 2015 roku u pozwanego pracodawcy. Po powrocie z urlopu powód dowiedział się, iż pracownicy pozwanej spółki dostaną wypowiedzenia. Był w okresie ochronnym. Pozostawał jednak w gotowości by świadczyć pracę. W związku z likwidacją punktu w którym dotychczas pracował oraz brakiem jakiegokolwiek informacji ze strony pracodawcy J. L. (1) zwracał się do pracodawcy z prośbą o wyjaśnienie sytuacji. Powód nie uzyskał odpowiedzi. Ponadto, powód zwrócił się do Państwowej Inspekcji Pracy w O. ze skargą na pozwaną, celem przeprowadzenia kontroli. Pismem z dnia 19 września 2016 roku rozwiązano z powodem umowę o pracę za wypowiedzeniem z przyczyn nie dotyczących pracownika. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano zmniejszenie zatrudnienia, likwidację stanowiska pracy powoda będącą następstwem restrukturyzacji działalności pracodawcy w zakresie obsługi przesyłek listowych. Pismem z dnia 19 września 2016 roku pracodawca zwolnił powoda z obowiązku świadczenia pracy w okresie od dnia 01 września 2016 roku z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Powodowi nie wypłacono wynagrodzenia za lipiec 2016 roku, wrzesień 2016 roku, listopad 2016 roku, grudzień 2016 roku oraz odprawy.

(d: pisma wraz z potwierdzeniami odbioru - k. 8- 12; pismo z dnia 22 sierpnia wraz z potwierdzeniem odbioru, pisma PiP – k. 14; rozwiązanie umowy o pracę- k. 14; przesłuchanie J. L.- k. 57v)

Powód otrzymał świadectwo pracy, w którym napisano, że powód pracował u pozwanej spółki do dnia 31 stycznia 2017 roku. Wobec powyższego z uwagi na błędny zapis w świadectwie pracy, powód zwrócił się do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy, ale pozostało to bez odpowiedzi. Powód w trakcie zatrudnienia podpisał weksel in blanco, którego zwrotu się domagał.

(d: świadectwo pracy- k. 56; przesłuchanie powoda- k. 57v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo J. L. (1), jako zasadne zasługuje na uwzględnienie w całości.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w przedmiotowej sprawie dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich treści. Sąd podzielił także twierdzenia powoda, gdyż wypowiadał się jasno, pewnie i precyzyjnie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w ocenie Sądu, nie ma wątpliwości (okoliczność ta została zasadniczo przyznana przez stronę pozwaną), iż powód nie otrzymał wynagrodzenia za pracę za lipiec 2016 roku wrzesień 2016 roku, listopad 2016 roku oraz grudzień 2016 roku, ani należnej odprawy.

Podkreślić w tym miejscu należy, że obowiązkiem pracodawcy jest terminowe wypłacanie wynagrodzenia, a obowiązek ten ma charakter bezwzględny.

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Natomiast według art. 86 kp pracodawca jest obowiązany wypłacać wynagrodzenie w miejscu, terminie i czasie określonych w regulaminie pracy lub w innych przepisach prawa pracy, wypłaty wynagrodzenia dokonuje się w formie pieniężnej; częściowe spełnienie wynagrodzenia w innej formie niż pieniężna jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy przewidują to ustawowe przepisy prawa pracy lub układ zbiorowy pracy; obowiązek wypłacenia wynagrodzenia może być spełniony w inny sposób niż do rąk pracownika, jeżeli tak stanowi układ zbiorowy pracy lub pracownik uprzednio wyraził na to zgodę na piśmie.

Zatem z uwagi na fakt, iż powód do dnia 31 grudnia 2016 roku wykonywał pracę, po stronie pracodawcy powstał obowiązek wypłaty wynagrodzenia za ten okres.

Odnosząc się natomiast to żądania zasądzenia odprawy, wskazać należy, iż ustawa z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników

przyznaje takie uprawnienie w art. 8 ust. 1 pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia, przysługuje odprawa pieniężna.

W przedmiotowej sprawie nie budziło wątpliwości Sądu, iż J. L. (1) nie otrzymał odprawy, która mu przysługiwała na podstawie wyżej wskazanej ustawy, przedstawił na tą okoliczność stosowne dokumenty, natomiast strona pozwana nie przedstawiła dokumentów świadczących o tym, by takie świadczenie zostało już wypłacone. W konsekwencji także i żądanie odprawy w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia jawi się jako zasadne.

W zakresie roszczenia o sprostowanie świadectwa pracy Sąd podzielił stanowisko powoda. Należy przytoczyć treść art. 97 § 2¹ kp, zgodnie z którym pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowanie świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy. Powód zwracał się o sprostowanie wskazując konkretnie, jakie ma zastrzeżenia do wystawionego dokumentu, jednakże jego próśby pozostawały bez odpowiedzi.

Odnośnie weksla in blanco należy wskazać, iż zabezpiecza on roszczenia pracodawcy, jednak w przypadku zmiany lub ustania umowy o pracę skutkuje uchyleniem odpowiedzialności dłużników wekslowych, w szczególności pracownika. W niniejszej sprawie powód dostępnymi sposobami wykazał, że weksel podpisał, zaś pozwana uznając powództwo w tym zakresie przyznała tym samym, że weksel rzeczywiście istnieje, i że nie został on wydany powodowi. Zatem, w ocenie Sądu i to roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Mając na względzie powyższe rozważania i materiał dowodowy podlegający ocenie oraz przytoczone przepisy, Sąd zasądził na rzecz powoda J. L. (1) kwotę 6.750 złotych netto, w tym kwoty po 1.350 zł tytułem wynagrodzenia za miesiąc lipiec 2016 roku, wrzesień 2016 roku, listopad 2016 roku i grudzień 2016 roku (łącznie kwota 5400 złotych) oraz kwotę 1.350 złotych tytułem należnej odprawy wraz z ustawowymi odsetkami za okres żądany przez powoda (pkt I wyroku).

W punkcie II Wyroku konieczne było nakazanie pozwanej sprostowanie świadectwa pracy z dnia 02 lutego 2017 roku wydanego powodowi J. L. (1) poprzez wskazanie prawidłowej daty zakończenia stosunku pracy - 31 grudnia 2016 roku,

W punkcie III wyroku nakazano wydanie powodowi weksla in blanco, albowiem powód zakończył stosunek pracy u pozwanej i weksel winien być zwrócony pracownikowi na jego żądanie.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w oparciu o przepis art. 477² § 1 kpc, albowiem pozwana ostatecznie nie uznała powództwa w całości (pkt VI wyroku).

Na podstawie przepisu art. 98 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych, Sąd obciążył pozwaną na rzecz Skarbu Państwa kwotą 338 złotych tytułem opłaty, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy ustawy (pkt V wyroku).

SSR Monika Wawro